

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן אריאל אנג'ל ז"ל

בן ויקי ודניאל
נולד בירושלים
בתאריך ט' באלול תש"ט, 3/9/1949
התגורר בירושלים
התגייס בנובמבר 1967
שרת בחיל השריון
נפל במלחמת ההתשה, בסיני
בתאריך כ"ד באייר תש"ל, 30/5/1970
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 1 שורה: 4 קבר: 2

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן דניאל וויקי. נולד ביום ט' באלול תש"ט (3.9.1949) למשפחה ירושלמית ותיקה. למד בבית הספר היסודי "דרום" (על שם הנרייטה סולד) ובגימנסיה העברית ברחביה. שבע שנים היה חבר בתנועת "הצופים" בשבט "מצדה" בירושלים. היה מדריך פעיל והקדיש כל רגע פנוי לתנועה. נאמנותו לחבריו הייתה קו בולט לדמותו, הן בתקופת הלימודים והן בתקופת השירות הצבאי.

גויס לצה"ל בנובמבר 1967 והוצב לחיל השריון. בזמן שירותו התגבר על קשיים שונים והוכיח דבקות חסרת פשרות במטרה. השירות הצבאי היה בשבילו מבחן פיזי ונפשי עליון. הוא שאף להצטיין, השתתף בקורסים שונים וסיים את קורס הקצינים כחניך מצטיין. אריק נשלח לשרת בקו התעלה והוכיח כי הוא קצין מעולה. ביום כ"ד באייר תש"ל (30.5.1970), נפל באש מארב אויב על גדות התעלה. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. לאחר שנפל הועלה לדרגת סגן.

במכתב שכתב אחד ממפקדיו אל הוריו, תיאר את דמותו וסיפר כי כאשר הגיע אריק אליו, כתותחן, הופיע בחור שקט וביישן, אשר עד מהרה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הוכיח כי הוא שולט היטב בחומר התיאורטי. אותו מפקד מציין: "במחזורי היו הרבה בחורים טובים (ובייחוד מבני הקיבוצים) וקשה היה להתבלט בפלוגה כזאת. האימונים היו קשים, חומר הלימודים היה רב וגם שעות השמירה מרובות והתברר שכל שעות היממה היו תפוסות והזמן לישון הוא מועט. - - - עקבתי אחרי אריק והוא החל להסתגל. . . מורגש היה כי קשה לו, אולם רוחו חיזקה את גופו הצנום והוא עמד במאמץ, עבד ללא ליאות ועודד את הצוות. באימוני קליעה למטרה זכה אריק לכינוי 'התותחן הטוב בפלוגה'. בסיום מכתבו הוא כותב: "אני גאה בכך שאריק היה חניכי. ידעתי שהוא יגיע רחוק, ובאמת הוכיח את כל מה שציפיתי והתנהג כגיבור ולוחם מעולה, גם ברגעיו האחרונים". במלאת "שלושים" לנפלו אמר חברו הנאמן שליווה את אריק מכיתה א' של בית הספר היסודי ועד יומו האחרון: "אריק היה חבר מסור ונאמן ללא גבול. למען חבריו נכון היה להקריב הכל, בכל הלב והרצון, בטבעיות וכמובן מאליו. תכונה שאפיינה אותו הייתה נדיבותו. ביתו היה מקום מפגש כמעט קבוע לחבריו ומידת הכנסת האורחים שלו הייתה מן המפורסמות בין החברים. אריק לא היה איש של גינוני נימוס ודיבורים מן הפה ולחוץ. - - - הוא היה כן עם עצמו ועם אחרים. לא היה מוכן להתפשר, או להעמיד פנים כחבר לאדם שלא נראה בעיניו. מכאן נובעת אהבתו ומסירותו אל חבריו הקרובים, חברים אותם בחר ועימם חש את עצמו בנוח. עד למועד גיוסו לצבא היו מראהו הנערי וקומתו הנמוכה מציקים לו רבות, אולם דווקא עובדה זו היא שדחפה אותו להסתער על אתגרים רציניים ולהתגבר עליהם בצורה מעולה ביותר. כך, למשל, ראה אתגר רציני בהדרכת חניכים ב'צופים' ותוך זמן קצר הפך, לא רק למדריך נערץ על כל חבריו אלא לראש הגדוד, תפקיד מכובד ואחראי ביותר. מאמץ זה של התגברות על מכשולים והתעלות ניכר גם במסעות התנועה והגדנ"ע. כאשר היה הטור הארוך במסע מייגע, משתרך במעלה ההר, היה אריק פורץ לפתע אל ראש הטור, נישא לא על שרירי רגליו כי אם על שרירי רצונו החזק ושאיתו להוכיח, ביחוד לעצמו, כי הוא מסוגל להתגבר על כל קושי. בשל תחושת האחריות המפותחת שלו - ידענוהו. - - - תכונות אלו של רצון עז, אחריות, ידע ומסירות, הן שעיצבו מאוחר יותר את דמותו כחייל. אותה רוח עצמה הביאה אותו לסיום קורס הקצינים כחניך מצטיין. נדמה, כי עשה זאת כדי להוכיח לעצמו, יותר מאשר לזולתו, כי הוא מסוגל להתגבר על כל אתגר בדרכו. כמעט שלא אמר מלה על תקופת הקורס והסתפק בכך, שעמד בהצלחה בקשיים. - - - בדרך כלל סיגל אריק לעצמו אישיות מסוגרת מעט, רצינית ונוקשה, אך אנחנו, חבריו הקרובים, היכרנו גם את אריק שמתחת למעטה הרצינות והקשיחות - אריק בעל הלב הרגיש והחם. - - - עד לזמן האחרון לא הרבה לדבר על

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עצמו אך בחופשותיו האחרונות החל מדבר בהרחבה על הרגשותיו ושאיפותיו: הוא העדיף לרקום תכניות לעתיד לאחר שישתחרר מהשירות. לאחר שינוח כראוי וישתחרר מן המתח בו היה נתון בחודשים האחרונים. תכנן להתחיל את לימודיו באוניברסיטה ולבנות את דמותו כאזרח". מפקד יחידתו כתב להוריו מכתב תנחומים ובין השאר כתב לאמור: "אותו יום נסע, כבכל בוקר, כשהוא מפקד על יחידת טנקים המלווה את הסיור מצפון לקנטרה ובשעה 12 בצהריים נתקל הסיור במארב מצרי, בו נפגע הטנק פגיעה ישירה מבזוקה. כחצי שנה שירת אריק ביחידתי, בתחילה כמפקד מחלקה ואחרי כן כסגן מפקד פלוגה והיה קצין מעולה, נאמן וישר, אשר חייליו העריצוהו ומפקדיו חלקו לו מחמאות. - - - לקרבן כבד נדרשנו ומי יודע מה צופן בחובו העתיד". להנצחת זכרו היקר ניטעה חורשה בהרי ירושלים בגבעת בית הספר החקלאי "עין כרם"; הוקדש אולם ב"בית החייל" בירושלים; הוקם חדר גנרטורים ב"מגן דוד אדום" שבירושלים; הוצאה חוברת בשם "אריק"; שמו ותמונתו מובאים בחוברת "פלוגה ל' משתחררת"; גייסי ישראל עורכת מדי שנה בשנה תחרות וניתן על שמו פרס "איש השנה הצעיר".

איתן "גילי אורי" - כרך ה'

אנג'ל אריאל (אריק) בן דניאל וויקי. נולד ביום ט' באלול תש"ט (3.9.1949) בירושלים. למד בבית הספר היסודי דרום ובגימנסיה העברית ברחביה. נפל על גדות תעלת סואץ מאש מארב אויב ביום כ"ד באייר תש"ל (30.5.1970).

יום א', 27.4.1969

ליהודית,

...ביום העצמאות עברנו דרך ירושלים, אבל לא הייתה לי הזדמנות להתקשר הביתה. הירושלמים חיכו למצעד הגדנ"ע, ואנחנו, שהיינו בשיירה ארוכה, הצגנו את כלי-הנשק על גגות המכוניות ועברנו לאורך הרחובות הראשיים, כשהקהל מוחא לנו כפיים בהתלהבות. במצאי יום העצמאות כמעט ניתנה לי ה"הזדמנות להיכנס למסגרת שחורה", אבל המלאך שלי הגן עליי, אני עוד צעיר מדי בשביל זה...

...אל תביני אותי שלא כראוי, אני איש שריון, וכל תורת הלחימה של החי"ד וצורתה נראית לי מגוחכת בהשוואה לכומ"האש, העוצמה וההלם של השריון, "מלכת שדה הקרב", כפי שמכנה אותו אחד ממפקדינו הבכירים. פיקוד על טנק והפעלת ציוותו הם דבר מסובך הרבה יותר מריצות שדה ומסעות, למרות, שייתכן שהקושי הפיסי קטן יותר...

...היום נודע, שמי שהיה מפקד הפלוגה במשך תקופה ארוכה, נפצע פצעים אנושים בתקרית בתעלה. הוא נשרף ונכווה בכל חלקי גופו. המ"פ הזה הוא אחד הגברים הרציניים בשריון, ואנחנו, מצד אחד, הערצנו אותו ופחדנו ממנו, ומצד שני אהבנו אותו והיינו (בלי מליצות) מוכנים ללכת אחריו באש ובמים. כולנו מקווים, שהוא יחלים ויצא מכלל סכנה.

יום ה', 29.4.1969

...כרגע שמעתי בחדשות הבוקר על פעולת צה"ל במצרים בלילה. היה ברור, שדבר כזה חייב לקרות, הביטחון העצמי והגאווה של המצרים גברו מאוד בעקבות שתי הפעולות, שבוצעו בתעלה בשבוע שעבר, והיינו חייבים להסביר להם, שצה"ל לא ישתוק. כוח ההרתעה של צה"ל עמד במבחן מסוכן, היה חשש, שהמצרים יווכחו לדעת, שגם את החיילים הישראליים ניתן לנצח, כמו שאומרים, "השד אינו נורא כל כך". היינו חייבים להוריד את המורל לצבא המצרי ולהחדיר בהם מחדש את הפחד מפני צה"ל. לעומת זאת, הייתה הפעולה נחוצה לנו כדי לעודד את האוכלוסייה האזרחית והצבאית פה בארץ, שרוחה הייתה מדורדרת בעקבות הפשיטות המצריות המוצלחות...

3.6.1969

...אמש חזרנו לבסיס, הדרך הייתה ארוכה מאוד, מצב-הרוח היה טוב, והחבר'ה שרו במשך כל הזמן. שוב גיליתי, כי יש לי "חור" גדול בהשכלה, אני בוד ועם הארץ בכל מה שקשור בשירה ובעולם המוסיקה. אין לי שמיעה מוסיקלית מינימלית, החבר'ה תמיד אומרים לי: "תעבור סולם", או "התחלת גבוה מדי" – ואני צוחק, כל הצלילים בשבילי שווים. מוסיקה קלאסית, אני לא מוצא בה שום דבר. החבר'ה מדברים על יצירות ומחברים, ואני, פרט לשירים

חשק לברוח רחוק-רחוק מכאן למקום שקט - ולשכוח קצת את המציאות הסובבת אותי. פרויד היה מסיק מחלום זה שאני זקוק לחופש. גם אני חושב כך. חבל רק שהמפקדים לא חושבים כמו פרויד וכמוני.

...חבר שלי, יאיר, סיפר לי, שמתוך שעמום הוא קרא את "קהלת" ולמד אותה בצורה יסודית. עכשיו הוא מזדהה עם הספר, ייתכן, שהוא צודק והכל באמת הבל הבלים; "אכל ושתה כי מחר נמות", אלא שאין לי מה לאכול, החבילה מהבית עוד לא הגיעה, והשק"ם סגור - מרעיבים אותי...

יום ד', 23.7.1969

...אני "טיפוס" ששונא לקבל מרות, ולמרות זאת אני חייב בתוקף המשמעת הצבאית לבצע כל מה שמטילים עליי, אם הדברים הגיוניים או לא, ללא אפשרות להביע את דעתי, במקרים שבהם יש לי או אין לי חשק.

זה מצב "מזעזע" - פרט לכך, שאני כבר אהיה סוף-סוף קצין. ייתכן, שיהיו לי מעט הקלות בחיי השגרה ובפיקוח הצמוד, אולם לעומת זאת האחריות תהיה גדולה הרבה יותר, וכדי להצליח כקצין חייבים לעבוד קשה מאוד. לפעמים, אני אומר לעצמי, לשם מה להתאמץ - אני אעשה את הכל בצורה בינונית, רק כדי לעבוד וזהו. אבל אינני מסוגל, ותמיד אני משתדל לבצע את הכל בצורה הטובה ביותר, לוקח את הדברים ללב, וכל זה מעייף. לעומת זאת אני פוגש פה חברים, שתפסו תפקידי הדרכה, ובעקבותיהם הגיעו אל המנוחה והנחלה. הם שלווים, יש להם מלאי של זמן פנוי, חופשות, הם במידה מסוימת אדוניים לעצמם. כמו שאני מכיר את עצמי, הרי גם אם יציעו לי אחרי הקורס להישאר בתפקיד הדרכה, ודאי שאסרב ואבקש לרדת חזרה לגדוד ולקוויים. אני יודע, שצעד כזה יגרום לי להתרחק ממך ולראות אותך פחות - דבר שהוא קשה עוד יותר. יהודית, אני כבר משתגע.

לעזאזל עם ההורוסקופ - אני עוד אתפוס את הנבל שכתב אותנו, הוא כבר ילמד על הרפתקאות שחולפות בסערה, הסערה הזו לא תיפסק לעולם.

מעולם לא הייתה לי חופשה כ"כ נעימה כמו החופשה האחרונה, הרגשת אושר כזו.

שלך באהבה.

ידועים - "שלגרים" - לא מסוגל לזהות יצירות. כל הכלים נשמעים לי דומים, ואני בקושי מבדיל בין פסנתר לחצוצרה. אגב, כשרון מוסיקלי נדיר זה, בא לי בירושה מהורי, שניהם מוסיקליים...

...אני מת להיות בבית. חבר שלי עלה על מוקש ושוכב בבית-חולים, אומרים שיצא בנס. מתי כבר ישתנה המצב? אנחנו כבר עייפים מכל זה. עוד מעט יתחילו כל החיילים לחלום על בית קטן עם גינה, שבה הם יוכלו לגדל שושנים. ברור, שכולנו משתנים מאוד בצבא. אני מבחין זאת בי בסובבים אותי. חסרה מאוד אותה חדות חיים ועליצות, שאפיינה את כולנו בטרם הגיוס. כולנו הרצנו והפכנו אדישים - מעניין.

ערב - רוח קרירה מנשבת. החמסין הוקל קצת, עוד מעט יוצאים לאימוני לילה. היום נסיים מאוחר מאוד. יש לי מצב-רוח משונה מאוד...

יום ג', 8.7.1969

...כשאני מסתכל על החבר'ה ואומר לעצמי, שבעוד כמה שעות הם קצינים, הרי אני מרגיש, שאין זה בדיוק כך. תהליך ההפיכה של חייל לקצין הוא הרבה יותר ארוך ומסובך. פה, בבית-הספר, חלה הפיכה יסודית בצורת החשיבה שלנו - תמיד נהגנו לראות את הקצינים כיצורים רחוקים מאתנו, ביקרנו אותם ואת מעשיהם, ואילו עכשיו אנחנו עצמנו עתידים להיות קצינים, לעבוד עם חיילים, לפקד ולשאת על כתפנו נטל אחריות עצום. וזאת, למרות שהפרש, הגילים בינינו לבין החיילים הוא קטן ולעיתים החיילים עצמם מבוגרים יותר. זה קשה ודורש מאמץ. חייבים לעמוד בביקורת תמידית, לשמש דוגמה, להיות רציניים, שקטים, לקלוט את כל המתחים, שפורקים החיילים ללא אפשרות לפרוק את המתח, שמצטבר אצלנו...

יום ה', 10.7.1969

עוד חייל נפל בתעלה. כל יום נהרג או נפצע מישהו, ואנחנו כבר לא חשים דבר. מוזר. זה מזעזע לכתוב - אבל הדברים כאילו מחליקים מעלנו ולא חודרים פנימה. עטינו מעין מעטפת של שריון קשה (אולי לזה קוראים קשיחות), אשר סוגרת היטב על הרגשות. אנחנו מתעלמים מן המיתות הללו, ובמעמקי לבו אומר כל אחד, למרות רצונו, טוב שזה לא אני. רק כאשר נופל אחד החברים הקרובים, אשר שירתו אתי בפלוגה, נצבט משהו בלב, ואני מתמלא בועם וברגשות נקמה.

מוזר - כל חיינו אנחנו חיים בצל המלחמה, השנאה. כל-כך התרגלנו לכך, עד שהדבר הפך לחלק מחיינו. מעניין אותי, כיצד חיים בני-ינוער בני גילנו בארצות, ששם השלום ולא המלחמה הוא דבר המובן מאליו. האם הם פחות טובים מאתנו? חסרי ערכים ורכרוכיים? או, אולי, הם טהורים יותר ונשמתם חסרה את השנאה והרוע, שאנחנו יונקים כבר בקטנותנו?!

יש עכשיו שיר יפה ברדיו מהסרט "מטריות שרבורג". אני נורא אוהב את התקליט הזה, מאז שראיתי את הסרט. יש לי

15/6/90

לירון שלום רב,

בהמשך לשיחתנו הטלפונית מצ"ב שתי תמונות אשר צולמו על ידי באותו רגע שהכח
שלנו בפקודו של אריק ז"ל נתקל במארב המצרי.

כמו כן אני מפקיד בידיך תמונה נוספת של הטנק הפגוע של אריק ז"ל.

ב ב ר כ ה,

הרצל חדד

17.6.90

לכבוד
משפחת אנג'ל

משפחה יקרה

בשיחה אקראית עם אבא של חבר בני נודע לי שקרוב משפחתו מבית אורן נפל במארב מצרי ב-30/5/70. ספרתי לו שגם אני הייתי מעורב באותו מארב. באותו ערב פשפשתי בין התמונות שמכבר הימים ומצאתי תמונות הקשורות למאורע הנ"ל. אחת התמונות הכפולות העברתי לחבר על מנת למסור אותה למשפחה השכולה.

מאחר ומדובר בתמונות נדירות אשר צילמתי תוך כדי האירוע חשבתי לנכון שהמשפחות השכולות ישמחו לקבל תמונות אלו.

שלחתי את התמונות לתל אביב על מנת לעשות רפרודוקציה מאחר ולא היו לי הנגטיב. חלפו 20 שנה מאז "השבת השחורה" שבה כת סיור של צה"ל, המורכב מצנחנים ושריונאים, נתקל במארב מצרי בצפון התעלה.

במארב זה נפלו מיטב חיילינו וביניהם מפקדי אריק אנג'ל ז"ל. הייתי באותו סיור שבו אריק ז"ל קיפח את חייו ותודות לו אני חב את חיי. באותה תקופה הייתי מפקד טנק תחת פיקודו של אריק ז"ל ושהינו באותו מעוז. בתחילת אותו שבוע היה חסר תותחן והתבקשתי לשמש כתותחן. ביום שבת 30/5/70 בשעות הבוקר הייתי בטנק של אריק ז"ל והייתי אמור לעשות את פתיחת הציר באותו טנק שבו היה אריק ז"ל.

שניות ספורות לפני תחילת הסיור, אריק ביקש ממני לעבור לטנק מס' 3. הכח שלנו מנה 3 טנקים וכח צנחנים. אריק ז"ל הוביל וטנק מס' 3 סגר את הכוח. בקטע מסויים של הסיור (המסומן ב-x) נתקל הכח במארב המצרי ובמכת האש הראשונה נפגע הטנק של אריק ז"ל וכן כח הצנחנים. באותו זמן הטנק שלנו היה כ-100 מטר ממקום האירוע: שמענו את רעש היריות והפיצוצים ועשן מתרומם כלפי מעלה. תוך כדי נסיעה הוצאתי את ראשי מעל הצריח וצילמתי שתי תמונות.

עלינו לעמדת אש וירינו מכל הכלים לעבר הקומנדו המצרי. גם טנק מס' 2 היה פעיל בלחימה נגד הקומנדו המצרי.

בהמשך התקרבו קדימה וחילצנו חמישה צנחנים שנפצעו במארב.

דבר נפילתו של אריק ז"ל פגע בנו קשות: אריק ז"ל היה אהוד על כל הפלוגה. הוא פיקד על הפלוגה באופן יוצא מן הכלל, מנהיגותו, אומץ ליבו וקור רוחו באו לידי ביטוי בקרבות ההתשה שניהלנו נגד המצרים.

חדש לאחר האירוע יצאתי לחופשה ובאותו זמן היתה האזכרה של אריק ז"ל בהר הרצל. הייתי נוכח באזכרה והבעתי את תנחומי בפני אביו.

בראשית 8/70 השתחררתי מן הצבא ותוך שלושה ימים מיום שחרורי עזבתי את הארץ על מנת ללמוד בחו"ל.

לאחר חמש שנים, עם תום לימודי האקדמאיים, חזרתי ארצה והקמתי משפחה.

מצ"ב תמונות אשר צולמו תוך כדי המארב.

אשמח מאוד באם תואילו בטובכם לשלוח לי כתובות של יתר המשפחות השכולות על מנת שאוכל גם להם להעביר תמונות אלו. למרות שחלפו 20 שנה מאז המקרה הטרגי עדיין נשארה, ותמיד תשאר פינה בליבי למפקדי אריק אנג'ל ז"ל שתודות לו אני חב את חיי.

ב ב ר כ ה,

הרצל תדד
הקוממיות 83, קרית גת
טל: 051-883523

שלמה להט, אלוף
מפקד הכוחות המשוריינים בסיני

צבא הגנה לישראל
מפקדת הכוחות המשוריינים בסיני
לשכת המפקד

תאריך 6 יוני 1970

דני יקירי - שלום,

אבי חקרתי אישית בשטח במשך יום תמים את מקרה המארב בו נהרג אריק ז"ל.
רציתי שתדע את האמת. אריק נלחם באומץ ובתבונה, הוא החיש את הטנק שלו
לעבר המצרים בכדי להציל זחל"מ שהותקף לפניו. פרטים אילו ניתן לראות בשטח
מתנועת הטנק, מכמורות התחמושת שנערמו מסביב ומהפגיעה שהטנק של אריק קבל.
לו לחמו כל האנשים שלנו באותו מארב כפי שלחמו אריק וצוותו, היה הקרב מסתיים
אחרת.

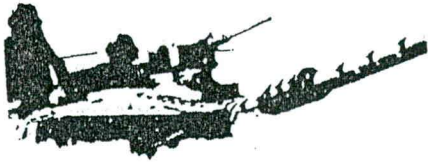
לא כתבתי את מכתבי כדי לבחמכם. איבני חושב שניתן לבחם הורים שנבם נפל אולם
מצאנו יצרון לספר לכם כיצד נהג אריק בויגעיו האחרונים. נדמה לי דני שעל סמך
הכרותי אותך ציפית סך ינהג בגן - כי אני כמפקדו ציפיתי שינהג כך.
לכשאחזור כמובן שאבוא לבקרכם.

אני מבקש סמך ומרעיתך להיות חזקים. זאת הדרך היחידה שלנו להתגבר על הצער
והכאב ולהאמין בצדקת הדרך - אחרת לא תהיה לנו תקווה.

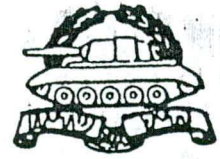
שלכם

בנרכה - ובהוקרה
מגדות התעלה

שלמה להט, אלוף (צ' יצ')
מפקד הכוחות המשוריינים בסיני

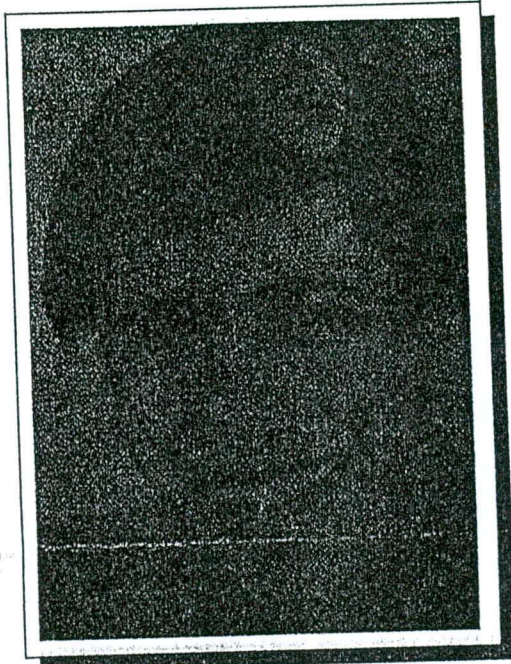

עמותת "יוד לשריון"
בלטרון

מ.א. 2038468

סגן אנג'ל אריאל (אריק) ז"ל

בן דניאל וויקי

נולד ב-ירושלים
3.9.1949

נפל ב-30/05/70
כד אייר תשל

בשרותו ב-גד 195
בפעילות מבצעית
עזה וסיני
תעלת סואץ

נקבר ב-(י-ס) הר הרצל

השריון. בזמן שירותו התגבר על קשיים שונים והוכיח דבקות חסרת פשרות במטרה. השירות הצבאי היה בשבילו מבחן פיזי ונפשי עליון. הוא שאף להצטיין, השתתף בקורסים שונים וסיים את קורס הקצינים כחניך מצטיין. אריק נשלח לשרת בקו התעלה והוכיח כי הוא קצין מעולה. ביום כ"ד באייר תש"ל (30.5.1970), נפל באש מארב אויב על גדות התעלה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. לאחר שנפל

המשך ...

בן דניאל וויקי. נולד ביום ט' באלול תש"ט (3.9.1949) למשפחה ירושלמית וותיקה. למד בבית-הספר היסודי "דרום" (על שם הנרייטה סולד) ובגמנסיה העברית ברחביה. שבע שנים היה חבר בתנועת "הצופים" בשבת "מצדה" בירושלים. היה מדריך פעיל והקדיש כל רגע פנוי לתנועה. נאמנותו לחבריו הייתה קו בולט בדמותו, הן בתקופת הלימודים והן בתקופה השירות הצבאי. גויס לצה"ל בנובמבר 1967 והוצב לחיל

עמותת "ייד לשריון" בלטרון

מ.א. 2038468

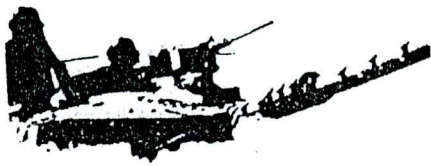
סגן אנג'ל אריאל (אריק) ז"ל

בן דניאל וויקי

"שלושים" לנפלו אמר חברו הנאמן, שליווה את אריק מכתה א' של בית ספר היסודי ועד יומו האחרון: "אריק היה חבר מסור ונאמן ללא גבול. למען חבריו נכון היה להקריב הכל, בכל הלב והרצון, בטבעיות - וכמובן מאליו. תכונה שאפיינה אותו הייתה נדיבותו. ביתו היה מקום מפגש כמעט קבוע לחבריו ומידת הכנסת האורחים שלו היתה מן המפורסמות בין החברים. אריק לא היה איש של גיכונני נימוס ודיבורים מן הפה ולחוץ. - - - הוא היה כן עם עצמו ועם אחרים. לא היה מוכן להתפשר, או להעמיד פנים כחבר לאדם שלא נראה בעיניו. מכאן נובעת אהבתו ומסירותו אל חבריו הקרובים חברים אותם בחר ועימם חש את עצמו בנוח. עד למועד גיוסו לצבא, היו מראהו הנערי וקומתו הנמוכה מציקים לו רבות, אולם דווקא עובדה זו היא שדחפה אותו להסתער על אתגרים רציניים ולהתגבר עליהם בצורה מעולה ביותר. כך, למשל, ראה אתגר רציני

הועלה לדרגת סגן. במכתב שכתב אחד ממפקדיו אל הוריו, תיאר את דמותו וסיפר כי כאשר הגיע אריק אליו, כתותחן, הופיע בחור שקט וביישן, אשר עד מהרה הוכיח כי הוא שולט היטב בחומר התיאורטי. אותו מפקד מציין: "במחזורי היו הרבה בחורים טובים (ובייחוד מבני הקיבוצים) וקשה היה להתבלט בפלוגה כזאת. האימונים היו קשים, חומר הלימודים היה רב וגם שעות השמירה מרובות והתברר שכל שעות היממה היו תפוסות והזמן לישון הוא מועט. - - - עקבתי אחרי אריק והוא החל להסתגל... מורגש היה כי קשה לו, אולם רוחו חיזקה את גופו הצנום והוא עמד במאמץ, עבד ללא ליאות ועודד את הצוות. באימוני קליעה למטרה זכה אריק לכינוי "התותחן הטוב בפלוגה". בסיום מכתבו הוא כותב: "אני גאה בכך שאריק היה חניכי. ידעתי שהוא יגיע רחוק, ובאמת הוכיח את כל מה שציפיתי והתנהג כגיבור ולוחם מעולה, גם ברגעיו האחרונים". במלאת

המשך ...

עמותת "ייד לשריון" בלטרון

מ.א. 2038468

סגן אנג'ל אריאל (אריק) ז"ל

בן דניאל וויקי

אישיות מסוגרת מעט, רצינית ונוקשה, אך אנחנו, חבריו הקרובים, היכרנו גם את אריק שמתחת למעטה הרצינות והקשיחות - אריק בעל הלב הרגיש והחם. - - עד לזמן האחרון לא הרבה לדבר על עצמו, אך בחופשותיו האחרונות החל מדבר בהרחבה על הרגשותיו ושאיפותיו: הוא העדיף לרקום תכניות לעתיד לאחר שישתחרר מהשירות. לאחר שינוח כראוי וישתחרר מן המתח בו היה נתון בחדשיים האחרונים, תכנן להתחיל את לימודיו באוניברסיטה ולבנות את דמותו כאזרח". מפקד יחידתו כתב להוריו מכתב תנחומים ובין השאר כתב לאמור: "אותו יום נסע, כבכל בוקר, כשהוא מפקד על יחידת טנקים המלווה את הסיור מצפון לקנטרה ובשעה 12 בצהריים נתקל הסיור במארב מצרי, בו נפגע הטנק פגיעה ישירה מבזוקה. כחצי שנה שירת אריק ביחידתי. בתחילה כמפקד מחלקה ואחרי כן כסגן מפקד פלוגה והיה קצין מעולה, נאמן וישר, אשר חייליו העריצוהו ומפקדיו

בהדרכת חניכים ב"צופים" ותוך זמן קצר הפך, לא רק למדריך נערץ על כל חבריו אלא לראש הגדוד, תפקיד מכובד ואחראי ביותר. מאמץ זה של התגברות על מכשולים והתעלות ניכר גם במסעות התנועה והגדנ"ע. כאשר היה הטור הארוך במסע מייגע, משתרך במעלה ההר, היה אריק פורץ לפתע אל ראש הטור, נישא לא על שרירי רגליו כי אם על שרירי רצונו החזק ושאיפתו להוכיח, ביחוד לעצמו, כי הוא מסוגל להתגבר על כל קושי. בשל תחושת האחריות המפותחת שלו - ידענוהו. - - - תכונות אלו של רצון עז, אחריות, ידע ומסירות, הם שעיצבו מאוחר יותר את דמותו כחייל. אותה רוח עצמה הביאה אותו לסיום קורס הקצינים כחניך מצטיין. נדמה, כי עשה זאת כדי להוכיח לעצמו, יותר מאשר לזולתו, כי הוא מסוגל להתגבר על כל אתגר בדרכו. כמעט שלא אמר מלה על תקופת הקורס והסתפק בכך, שעמד בהצלחה בקשיים. - - בדרך כלל סיגל אריק לעצמו

המשך ...

צו צ צהאן
כהוג אגון 27, מופה 34673

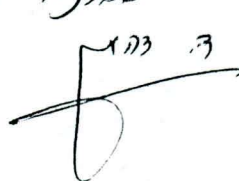
74 כדועג השנה
18.5.95

אגודת
השבת
ויקי וצניאל אגון
כהוג אגון 10, ירושלים
השנה נכונה

קראתי היום כדון את הוועד מכך דצ מאת צו צהאן
אנפול הטכס יקיימם אנואל אגון צל.
צונני את אותה שבת שחורה בטאוי 1970, בה נפלו
מאז גזורה מצבי בהחלה 14 מהיליון וכי נהם הנכס יקיימם,
ואני יודע שנאכזר דוצ אתכם.

מאז יש כופי אגווא מאותה תקופה אנוציא שטפנצ
כינויות הכינוי מצ אלוף שלמה אהרן, ובה נזכר הטכס
בפיקוד של בניה צל. אני שלא אפס ונצלוק מאגרות צל, אם כי
אני מרגיש שביא בידיכם.

אגודת, כבוד-הכנסת שלני היום צפוניים כעמאל בן חני
מנהל מרכז אפס, מקוק סט אה קיש דוג סט אגווא
אגון, חילל שפאל. האות בות-כנסת מנהל דע מולו בר
אגון, וחולקני שגוא קיימכס.
מאת אפס בייאז וכל טוב ויהא סה סנכס פנרו כיוק.
כהננה

74 כהא

עזמי איה אפס אס ים
כהא סיימכס עמיל צל

עירית ירושלים

הקן לירושלים

מוזיקה וקונצרטים הבינלאומית

משפחות החמשה-עשר

מתכבדים להזמינכם לחנוכת

גן החמשה-עשר

ביום שלישי י"ד מנחם-אב תשל"ה, 22.7.1975

בשעה 17.30

בשכונת רמות אשכול בירושלים.

(הכניסה מרח' רמת-הגולן)

לזכרם של חמשה עשר הלוחמים,
צנחנים, שריונאים ותותחנים,
שנתנו חייהם בעוז ובגבורה
במערכות ישראל על גדות תעלת סואץ,
בדרך הפטרולים מקנטרה
למוצב הצפוני בואכה פורט-פואד,
ביום שבת כ"ד באייר תש"ל (30.5.1970)
בקרב האחרון של מלחמת ההתשה.

איכלר יעקב
אלקובי ציון
אנג'ל אריאל (אריק)
גורן אברהם
גמר יוסף
ויסמונסקי חיים
טאוב אבינועם
כהן משה
כרמל יהודה
לוי יוסף משה (מוסה)
מיכלוביץ מיגל-מיכאל
עדני רפאל
פוקס מרדכי
פלדמן ישראל
רייכר יעקב

THE MUNICIPALITY OF JERUSALEM

the jerusalem foundation

THE INTERNATIONAL VARIETY CLUB

THE FAMILIES OF THE FIFTEEN

Cordially invite you

to the dedication ceremony of

"The Garden of the Fifteen"

Tuesday July 22nd at 5:30 p.m.

Ramat Eshkol, Jerusalem

Entrance from Ramat Hagolan Street